

F.C. BÚÐIN

Undir Tórs-Cafeteria
Inngongd við gos-vatnið

SUPER CD-TILBOÐ

1. **COUNTRY CLASSIC**
3 cd við W. Nelson, Skeeter D., Billi Joe Spears, Buck Owens og nógum fleiri 3 cd bert 128,-
2. **ROCK CLASSIC**
3 cd við Santana, Jimi Hendrix, Eric Clapton, Hall & Daates og nógum fleiri 3 cd bert 128,-
3. **PATSY CLINE**
56 greatest country songs. 4 cd við bestu country lögnum hjá Patsy Cline 4 cd fyrri bert 198,-
4. **KLASSISKUR TÓNLEIKUR**
10 cd við The Greatest Composers: Mozart, Bethoven, Bach, Liszt, Chopin, Vivaldi og nógum fleiri. Spældur av London Symphony O. og fleiri 10 cd fyrri bert 198,-
5. **ELVIS PRESLEY - The Golden Years**
6 cd við tí besta hjá Elvis Presley vol frá 1 til og við 6 goðsku cd fyrri bert 348,-
6. **TV 2 GREATEST HITS / de unge år**
2 cd við tí besta hjá TV 2 Sertitilboð bert 148,-
7. **ELECTRIC LIGHT ORCHESTRA**
Best of BERT 98,-
8. **KENNY ROGERS**
Best of bert 98,-
9. **COUNTRY SUPERSTARS 16 golden hits**
K. Rogers, D. Parton og fleiri bert 49,-
10. **WILLIE NELSON & WAYLON JENNINGS**
20 Golden hits bert 49,-
11. **MORE DANCE MUSIC 2**
Capella, Whigfield og fleiri Fyrr 198,- nú tilboð 98,-
12. **SWITCHED ON CLASSIC**
Philharmonic Orchestra spæla við nútímans rútmum bert 98,-
13. **JIM REEVES Go'd hits** 68,-
14. **DOLLY PARTON Gold hits** 68,-
15. **NEW Seekers Gold hits** 68,-
16. **KIM LARSEN / Kim i Cirkus** 158,-

Ring – vit senda

Postboks 1250
FR 110 Tórshavn
Tlf. 17646 - Fax. 18401

Opið er:
Mánadag-hósdag 10-17.30
Fríggjadag 10-19.00
Leygardag 11-14.00

Lýsið í *sosíalín*

Finansieringsfond uden parlamentarisk kontrol

-Hjemmestyreordningens autonomi er reelt udhulet, og derved har folketingsflertallet givet de populistiske argumenter om dansk neokolonialisme et reelt indhold skriva eir báðir fýroyingarnir Gestur Hovgaard, cand. scient. adm. og Ronnie Thomassen stud. scient. adm. í eini greini í danska blaðnum Information. Eftir áheitan frá rithøvundunum verður hon eisini prentað í fullum líki í Sosialinum.

Regeringens og de konservatives kategoriske afvisning af den enstemmige færøske lagtingsbeslutning om en dommerundersøgelse vedrørende Den Danske Banks engagementer på Færøerne, har udløst en alvorlig krise mellem Færøerne og Danmark. Konflikten sammenlignes med Klaksvig-striden i 50-erne, som et dansk politiekspeditions-korps bragte til afslutning. Så galt går det næppe denne gang, men på længere sigt kan konflikten få store konsekvenser for selve den danske statsdannelse.

Hjemmestyreområderne nyder et udtrakt indre selvstyre, som Danmark altid har været stolt af i international sammenhæng. Men specielt den færøske hjemmestyreordning bygger mere på politisk- og statsretslig sædvane, end egentlige forfatningsmæssige garantier. I statsretslige kredse foregår der derfor til stadighed en debat om hjemmestyreordningens karakter. Er den en delegationsmodel der ensidigt kan ophæves af Danmark; eller er ordningen irreversibel, dvs. består Det Danske Kongerige af tre principielt selvstændige regioner?

Siden den økonomiske krise for alvor brød ud i 1992 har der været en del konflikter mellem Færøerne og Danmark. Årsagen er, at regeringen i flere tilfælde har krævet indflydelse på områder, der traditionelt er regnet som færøske særetningsområder. Men regeringen og de konservative dispositioner i den aktuelle sag, har både skabt en afgrunds-

dyb tillidskrise mellem Færøerne og Danmark, og kastet hele Det Danske Rige ud i en krise, som man åbenbart ikke har indset perspektiverne i.

Hjemmestyreordningens autonomi er reelt udhulet, og derved har folketingsflertallet givet de populistiske argumenter om dansk neo-kolonialisme et reelt indhold. Hvilken betydning dette kan få for Danmarks internationale anseelse, skulle ikke være svært at forestille sig.

Men hvad er det som folketingsflertallet vil »fejle ind under gulvtæppet«? En del af svaret gemmer sig i en begivenhedsrække, der startede i sommeren 1992, og som umiddelbart virker tilfældig. De internationale finansmarkeder havnede i en alvorlig valutakrise, som bl.a. endte med EMS'ens sammenbrud. Den danske finansverden havde også problemer efter talrige finansskandaler, og man var ved at afslutte en af dem – Hafnia-sagen. På dette tidspunkt begyndte den færøske økonomi for alvor at vakle.

I sensommeren 1992 besøgte Finansstilsynet de færøske pengeinstitutter, hvilket ikke gav anledning til umiddelbare initiativer. Men i begyndelsen af oktober 1992, erklærede Finansstilsynet den ene færøske bank (Sjóvinnubankin) insolvent. Efter forhandlinger i København mellem den danske regering (med portefølje) og det færøske landstyre (uden portefølje), besluttede man at redde banken gennem et dansk

statslån til Færøerne. Som en sidegevinst reddede man samtidig de største færøske indskydere i banken.

Løsningsmodellen var usædvanlig, idet man besluttede at oprette en såkaldt »Finansieringsfond«, som skulle varetage det praktiske arbejde i.f.m. bankens sanering. Fonden er en dunkel konstruktion, uden nogen form for parlamentarisk kontrol. Den udviklede sig hurtigt til den centrale aktør mellem Færøerne og Danmark.

I marts 1993 spillede Finansieringsfonden ud med det herestratisk berømte aktieombytte mellem Færøernes Landstyre og Den Danske Bank. Aftalen blev underskrevet 22. marts 1993.

Dagen efter fremlagde Finansieringsfonden en samlet saneringsplan for den færøske fiskeindustri (dvs. filetfabrikkerne), som satte det færøske politiske liv på den anden ende. Konsekvensen blev bl.a. at landstyre koalitionen sprængtes en måned senere. Saneringsplanen blev endeligt vedtaget sommeren 1993, på trods af, at den gamle ejerkreds kæmpede imod med alle til rådighed stændende midler. Saneringen medførte, at de færøske banker måtte afskrive langt større beløb end de danske kreditforeninger. Senere måtte landstyre igen låne flere penge til bankerne – i Danmark.

I Danmark interesserede ingen sig for sammenhængen mellem disse begivenheder. I stedet gentog pressen gang på gang historien

om, at: »Nu skulle de ødsle færringer igen have flere penge«. I dag kan man med rette sætte spørgsmålstegn ved, hvem der i virkeligheden blev hjulpet.

På denne baggrund er det færøske ønske om en dommerundersøgelse et logisk krav. Undersøgelsen kan ikke komme udenom at fokusere på Finansieringsfondens og Finansstilsynets roller, og dermed vil sagen få politiske udløbere. Dette kan forklare den stejle afvisning af dommerundersøgelsen. Imod flertallet står næsten hele oppositionen og samtlige færøske politikere. Flertallet har forsøgt at lade tiden arbejde for sig, ved at vente på at den færøske front skulle krakelere. Det er ikke sket, og så forsøgte man med et ultimatum, som så småt er ved at vække international opmærksomhed.

Dette er noget som folketingsflertallet for næsten enhver pris vil undgå. Man vil undgå en blotlæggelse af, hvordan Danmark reelt har udhulet Færøernes autonomi, ved at indsætte en ny institution mellem landene, som både er forsynet med en udtrakt kompetence, og samtidig unddraget enhver form for parlamentarisk kontrol.

En anden mulighed er en direkte henvendelse til Højesteret, med Hjemmestyrelovens §6 i hånden. Det kan muligvis udløse en forfatningskrise i Danmark, som regeringen næppe kan tåle.

I alle tilfælde har oppositionen en sag! En god sag!